

der indſtiller det. Som det vil være de Herrer beſkændt, er der i Stoffebj Nor (Borgnæsſdal) et Interesſentſkab, ſom har inddæmmet et ſtørre Areal der, men ſom ved Stormfloderne 1872 og 1874 havde et ganſte overordentlig ſtort Tab, ſaa ſtort, at Vedkommende ikke have været iſtand til at bære det. De have ogsaa modtaget Underſtøttelse fra Centralkomiteen, ſom indſamlende til de dengang Skadelidte. Hvor meget man end maa paakſjønne Centralkomiteens Virkſomhed i det Hele, ſaa ſynes Forholdet der at have bragt den i en noget mærkelig Stilling ligeoverfor dette ſæregne Tilfælde. Der ſynes nemlig i Centralkomiteen at være taget Beſtemmelſer i meget forſkellige Retninger, ſom det fremgaar af Bilagene, idet Pengene ſnaart ikke ſkulde anvendes, men forbeholdes Fremtiden, ſnaart ſkulde de kun anvendes ligeoverfor de Stormfloder, til hvilke de vare indſamlende, og derpaa kom der atter nye Forandringer. Hvad Grunden nu end er eller ikke, ſaa er ſaameget viſt, at ſolgen af, at diſſe Mænd efter den ſtore Skade, ſom de lede ved Stormfloden 1872, ikke ſit tilſtrækkelig Underſtøttelse, var den, at den nye Stormflod ſenere brød ind og ødelagde en ſtor Del af, hvad der forud var gjort og ſaaledes i høieſte Grad ruinerede de Vedkommende. Nu negler jeg paa ingen Maade, at Vedkommende væſentligt have foretaget dette Arbejde i deres egen Interesſe og for at vinde et ſtørre Areal; men det er dog et foretagende, ſom aabenbart i mange Maader kan have Betydning. Naar de i den Henſeende lide Tab og Skade, kan det ganſte viſt ikke kaldes en almindelig Statsſag i og for ſig at komme dem til Hjælp paa denne Maade, ſaaledes at Staten ſettes iſtand til at hjælpe Folk ud af en ſaadan Forlegenhed; men det ſynes Villighed dog at tale for, at naar man kan gjøre det uden Skade, og uden at det trækker videregaaende Konſequentſer efter ſig, at man da kan tage noget Hensyn dertil. ſkal jeg ſæie til, at foruden det, at diſſe Folk, ſom have inddæmmet et beſtemt Areal, ſom de eie og ønſte at bruge, have lidt meget betydelige Tab, ſikke de paagjældende Diger ca. 100 Lønder Land af Dens gamle Border, ſom ellers vilde være udfat for ſtor Fare. Deſuden er der en ſtor Del Beboere, ſom ved Digeanlægget have ſaaet en langt nærmere Veie til Kjøbſtad, end de før havde. I Henshold hertil finder jeg, at der er god Grund til at komme de Paagjældende tilhjælp paa en Maade, hvorved Staten Intet riſikerer. Andragendet gaar nemlig ud paa, at der gives dem et Laan af Statskaſſen, hvorved de blive ſatte iſtand til dels at fuldføre Reſten af Digeanlægget, dels at udvikle og forbedre de allerede foretagne Anlæg. Dette Laan behøver naturligviſ ikke at gives paa en Maade, der gjør det uſikkert, hvad der efter de foreliggende Forhold heller ikke ſynes at ſtulle blive Tilfældet; Staten kan i alle Maader ſikke ſine Penge. Da Central-

beſtyrelſen, ſom egentlig var nærmest til at komme diſſe Folk tilhjælp, ſaa meget mere ſom den endnu ligger inde med Penge, efter hvad der foreligger, ikke har været villig dertil, ſynes der at være Grund for Staten til at gjøre det. Det vil viſtno ikke være umuligt at paaviſe, til hvor ſtor Nytte andre Digeanlæg, ſom Staten har bidraget til, ere blevne for de Private. At de Paagjældende her have været forud med Digeanlægget, før de ſit Underſtøttelse af Staten, ſynes dog ikke at berettigede til ikke at yde dem Hjælp bagefter, iſær hvis man finder, at der vilde været Grund for Staten til at give dem denne Hjælp forud, ſaa meget mere ſom Staten har gjort det paa andre Steder og det viſtno overmaade rundeligt. Jeg henſtiller derfor, om der ikke ſkulde være Grund til at komme de Vedkommende tilhjælp paa en eller anden Maade, navnlig af de ſamme Grunde, ſom, om end med nogen ſtørre Vægt, have kunnet anføres med Hensyn til lignende Digeanlæg paa andre Steder. — Jeg kommer derefter til Andragendet Nr. 15 fra 12 yngre Kunſtmere. Det findes i Betænkningen under Nr. 45. Andragerne anmode om en Underſtøttelse een Gang for alle af 400 Kr. og en aarlig Underſtøttelse af 1,000 Kr. i 3 Aar til en Skole i Tegning efter nogen Model. De gjøre opmærksom paa, at ſelv om Opgaven ikke direkte gaar ud paa Fremſtillingen af den nøgne Figur, er det ſtadige Studium deraf dog i høi Grad nødvendigt. Kunſtſkademiet, ſom de have henvendt ſig til for at udbede ſig en Udtalelſe fra det, ſtiller ſig, ogsaa i høi Grad velvilligt overfor denne Sag, blandt Andet derved, at det har villet yde de Vedkommende et Lokale til Uſbenyttelſe; men da det først har kunnet bruges efter endt Stoletid ud paa Aſtinen, efterſom Kunſtſkademiet paa den øvrige Tid ſelv har haardt Brug for ſine Lokaler, have de Paagjældende maattet aflaa dette Tilbud, ſom de ellers gjerne vilde tage imod. Nu have de imidlertid Udfigt til at faae et meget paſſende Lokale i Induſtriudſtillingsbygningen; men Indretningen deraf vil koſte 400 Kr. foruden den aarlige Leie. Deltagerne ſtulle efter Andragendet ſelv betale 4 Kr. om Maaneden. Skulde de ſelv føre Sagen igjennem, maatte dette Bidrag forhøies meget betydeligt; men det vilde viſt falde de Paagjældende vanſkeligt at yde det, og da Udvalget har fundet Sagen var af Betydning, navnlig ſaaledes ſom den er fremſtillet af Kunſtſkademiet, har det foreslaaet Andragendet henviſt til Kultusminiſteren. Det er ikke i Andragendet beſtemt oplyſt, om de Paagjældende tidligere have henvendt ſig til Kultusminiſteren, vi have i ſaa Henſeende ſtolet paa, hvad der fra anden Side er os meddelt; men da vi antage, at den ærede Miniſter ſtiller ſig velvillig til Sagen, have vi ikke taget i Betænkning at henviſe Andragendet til ham. — Indſtillingen Nr. 16 angaar et Andragende fra forhenværende Sergent S. M. Flitt-